

wstydlivy

adjectif | wstydlivy - singulier, nominatif

timide

Maciuś jest wstydlivy, boi się obcych.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wstydlivy	wstydlivi/wstydlive
genitif	wstydlivogo	wstydlivych
datif	wstydlivemu	wstydlivym
accusatif	wstydlivogo/wstydlivogo	wstydlivych/wstydlive
instrumental	wstydlivym	wstydlivymi
locatif	wstydlivym	wstydlivych
vocatif	wstydlivy	wstydlivi/wstydlive

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wstydliva	wstydlive
genitif	wstydlivej	wstydlivych
datif	wstydlivej	wstydlivym
accusatif	wstydlivą	wstydlive
instrumental	wstydlivą	wstydlivymi
locatif	wstydlivej	wstydlivych
vocatif	wstydliva	wstydlive

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wstydlive	wstydlive
genitif	wstydlivogo	wstydlivych
datif	wstydlivemu	wstydlivym
accusatif	wstydlive	wstydlive
instrumental	wstydlivym	wstydlivymi
locatif	wstydlivym	wstydlivych
vocatif	wstydlive	wstydlive

